

Література

1. Зубок М. І. Інформаційно-аналітичне забезпечення підприємницької діяльності: навч. посіб. / М. І. Зубок. – К.: КНТЕУ, 2007. – 156 с.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р., зі змінами станом на 30.09.2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
3. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV зі змінами від 01.04.2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/436-15>.
4. Муковський І. Г. Інформаційно-аналітична діяльність в міжнародних відносинах: навч. посіб. / І. Г. Муковський, А. Г. Міщенко, М. М. Шевченко. – К.: Кондор, 2012. – 224 с.

УДК 346.2

Старко О. Л., к.ю.н., доцент,
Східноєвропейський національний університет
імені Лесі Українки, м. Луцьк, Україна
Романенко Р. В., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ГОСПОДАРСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ: ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА

До господарських організацій авіаційної галузі, які здійснюють управління господарською діяльністю, в т. ч. і координацію такої діяльності, належать: господарські об'єднання, господарські міністерства та відомства.

Господарське об'єднання в авіаційній галузі (ГО) – це організаційно оформлена група підприємств, інших господарських організацій низової ланки економіки різних форм власності, яка створюється з метою координації діяльності своїх учасників, об'єднання їхніх зусиль для вирішення соціальних та економічних завдань [1].

Правове становище ГО визначається ГК України (статті 118-124), законами «Про банки та банківську діяльність» від 07.12.2000 (від 18.12.2011) (ст. 13), «Про кооперацію» від 10.07.2003 (07.05.2011) (статті 30-33), «Про сільськогосподарську кооперацію» від 17.07.1997 (від 18.12.2011) (ст. 26) та ін.

Основні риси ГО:

- господарські організації корпоративного типу;
- належність до організацій, які здійснюють управління діяльністю їх учасників (у т. ч. координацію їх діяльності) і є вторинними структурами;
- вимоги до учасників ГО - наявність статусу юридичної особи;
- основна мета діяльності - координація діяльності учасників і

об'єднання їхніх зусиль для вирішення спільних соціальних та економічних завдань (досягнення спільних соціальних та економічних результатів);

- відсутність спрямованості (мети) на отримання прибутку;

- тяжіння до монополізму, що зумовлює необхідність отримання згоди Антимонопольного комітету на створення ГО (якщо у такий спосіб здійснюється кваліфікована економічна концентрація) та здійснення цим органом контролю за дотриманням ГО вимог антимонопольно-конкурентного законодавства;

- реєстрація в загальному для всіх суб'єктів підприємницької діяльності порядку;

- добровільність виходу учасників з ГО (за винятком державних) з внесенням відповідних змін до установчих документів і відомостей державної реєстрації та збереженням за учасниками, які вийшли з ГО, їхніх зобов'язань за укладеними договорами [3].

Види ГО: 1) за ознакою засад створення - добровільні (створюються на договірних засадах, хоча в письмовій формі - як установчий документ - договір обов'язково має бути лише в асоціації, корпорації та промислово-фінансовій групі, в решті об'єднань - концерні та консорціумі укладення договору в письмовій формі закон не вимагає, передбачаючи обов'язкову наявність статуту; учасники добровільного об'єднання мають право виходу з нього із збереженням обов'язків за раніше укладеними договорами) і державні (створюються за рішенням Уряду або господарського міністерства (відомства) та виконують функції органу, уповноваженого здійснювати управління діяльністю державних підприємств - учасників об'єднання); 2) за ознакою ступеня централізації управлінських повноважень - асоціації (створюються з метою постійної координації господарської діяльності без надання об'єднанню права втручатися у виробничу і комерційну діяльність будь-кого з учасників), корпорації (створюються на основі поєднання виробничих, наукових та комерційних інтересів, з делегуванням об'єднанню окремих повноважень централізованого регулювання діяльності кожного з учасників), концерни (учасники якого перебувають у повній фінансовій залежності від одного або групи підприємців, який (і) в зв'язку з цим отримують значні повноваження щодо управління діяльністю решти учасників об'єднання) [2]; 3) за ознакою обов'язкового установчого документа – договірні (асоціації, корпорації, промислово-фінансові групи) та статутні (концерни та консорціуми); 4) за галузевою ознакою - галузеві, тобто господарські об'єднання підприємств певної галузі (транспорту, зв'язку, вугільної промисловості тощо), міжгалузеві (до складу яких входять господарські організації різних галузей економіки); 5) за територіальною ознакою - республіканські, обласні, міські тощо; 6) за ознакою терміну діяльності - створені на визначений термін (консорціум як тимчасове

об'єднання промислового і банківського капіталу для досягнення спільної мети, а також промислово-фінансові групи) та без визначення строку діяльності (асоціації, корпорації, концерни); 7) за ознакою наявності чи відсутності у об'єднання статусу юридичної особи - господарські об'єднання, які мають статус юридичної особи асоціації, корпорації, концерни, консорціуми і господарські об'єднання, які не мають такого статусу (до них належать промислово-фінансові групи як особливий вид господарського об'єднання) [3].

Отже, господарське об'єднання є складною господарською організацією, яка створена на основі поєднання матеріальних інтересів підприємств-учасників, діє на підставі установчого договору або статуту і реєструється як юридична особа, за виключенням промислово-фінансових груп. Якщо на ринку підприємства не будуть об'єднуватись, то вони будуть у будь-якому разі поглинені більш потужними корпораціями чи іншими видами об'єднань. Саме тому, об'єднання – це єдиний захист задля збереження свого існування як на внутрішньому так і на зовнішньому міжнародному ринку товарів та послуг.

Література

1. Господарський кодекс України від 2003 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
2. Господарське право: практикум / В. С. Щербина, Г. В. Пронська, О. М. Вінник та ін.; за заг. ред. В. С. Щербини. – К.: Юрінком Інтер, 2015. – 154 с.
3. Щербина В. С. Господарське право України: навч. посіб. / В. С. Щербина, 2-е вид., перероб. і доп. – К.: Юрінком Інтер, 2015. – 384 с.

UDC 349.6

Khomyachenko S., candidate of legal sciences, associate professor,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

Motrychuk I., student of IELE Master's,
Odessa National Academy of Law, Odessa, Ukraine

TO THE ECOLABEL QUESTION

The main aim of the global cooperation is the development of mutually beneficial priorities such as rational use of transboundary water resources, prevent pollution of air, development of network monitoring, information exchange, control the passage of flood and flooding, improve emergency voice evacuation related to earth factors, as well as exchange of experience in implementing new technologies in solving water management problems. European Union provide an eco-helpful and eco-friendly policy in order to prevent existing anxiety around global ecological problems.